சிறைகள்

கந்தர்வன்

அன்னம் (பி) லிட்.,
சிவகங்கை

அன்னம்–114

Cover
Courtesy : Cardigram

அன்னம் கிளை முகவரி
அன்னம் புத்தக மையம்
9, சௌராஷ்டிரா சந்து
மேலமாசிவீதி
மதுரை–1

சிறைகள்
© கந்தர்வன்/முதற்பதிப்பு டிசம்பர் 1989/வெளியீடு அன்னம் (பி) லிட்., சிவகங்கை/ அச்சாக்கம் அகரம் சிவகங்கை/ விலை ரூ. 8–00

முன்னுரை

ஏது கவிதை?

அல்லது இப்படிக் கேட்டுப் பார்ப்போம். கவிதை எனும் அந்த மந்திரவாதியின் உயிர்நிலை எதிலே இருக்கிறது?

இதோ ஒரு பதில்—

''கவிதையின் உயிர் போல மிக முக்கியமாக விளங்குவது அதன் உள்ளுறை அல்லது உரிப் பொருளாகும். இந்த உரிப்பொருள் ஓர் எண்ணமாகவோ, உணர்ச்சியாகவோ இருக்கலாம். எண்ணமும் உணர்ச்சியும், பிரிக்க இயலாதவாறு ஒன்றி முயங்கி இரண்டறக் கலந்த கலவையாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் வெறும் எண்ணம் அல்லது சிந்தனை, பற்றற்ற வகையிலே எடுத்துப் பேசப் படுகையில் அங்கு கவிதை நயம் இருக்காது. கேத்திர கணிதத்தையோ, கிரேக்க தத்துவ ஞானத்தையோ, யாப்பமைதியுள்ள செய்யுட்களாக எழுதி விட்டால் அது கவிதையாகிவிடாது. தருக்க ரீதியாக நியாயித்தும், வாதப் பிரதிவாதங்களாக விளக்கியும் நோக்கப்படும் பரிசீலனை முறை கவிதையின்பாற்பட்டதன்று. சுருக்கமாகச் சொல்வதெனில் ஒன்றை அறிவிப்பதன்று கவிஞனின் நோக்கம்; ஒன்றை உணர்த்தி வைப்பதே கவிஞனின் தொழிலாகும்.''

— (''கவிதை நயம்'' — டாக்டர் க. கைலாசபதி, கவிஞர் இ. முருகையன்)

○

அதாவது கவிதையின் உயிர்நிலை எதுகை மோனை யிலே இல்லை! சந்த அழகிலே இல்லை! வார்த்தை அலங்காரத்திலே இல்லை! உவமையிலே இல்லை! உருவகத்திலே இல்லை! ஓசை நயத்திலே இல்லை!

அது, அது தரும் உணர்ச்சியிலே இருக்கிறது!

இந்த பதில் சரியாகத்தான் படுகிறது. அதனால்தான் புதுக்கவிதை, கவிதையே இல்லை என அதன் ஜனன காலத்தில் எழுப்பப்பட்ட பேரிரைச்சல் இன்று தேய்ந்து மெலிந்து மிகமிகச் சன்னமாகிவிட்டது. மரபோ, புதுசோ, அது கவிதையாக இருந்தால் சரி என்பது இன்று ஏற்கப்பட்டுவிட்டது.

ஆனால் இதிலே உள்ள பிரச்சனை என்னவென்றால் உணர்வலைகளை உருவாக்குவது என்பது கவிதையின் தனிச்சொத்து அல்ல; ஏகபோக உரிமை அல்ல. அனைத்து கலை – இலக்கிய வகைகளும் ரசிகன் அல்லது வாசகன் நெஞ்சில் பல்வேறு உணர்வுகளை உருவாக்குவதையே நோக்கமாகக்கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றின் உயிர்நிலைகளும் அதிலேதான் குடியிருக் கின்றன.

எனவே கவிதையின் உயிர்நிலை அது உருவாக்கும் உணர்ச்சியில் இருக்கிறது என்று சொல்வதால் மட்டும் விஷயம் முடியமாட்டேன் என்கிறது. மாறாகதொடர்ந்து எழும் மற்றொரு கேள்வி – கவிதை எனும் இந்தக் குறிப்பிட்ட வகை இலக்கியத்தில் அந்த உணர்வலைகள் எப்படி உருவாக்கப்படுகின்றன? உணர்ச்சி என்பது கவிதை, சிறுகதை, நாவல், இசை, நாடகம், திரைப் படம் என அனைத்துவகை கலை - இலக்கியங்களுக்கும் பொதுவான அம்சம். அதே நேரத்தில் இவை ஒவ் வொன்றும் தத்தமக்கேயுரிய சில சிறப்புத் தன்மை களையும் கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றை மூலதன மாகக் கொண்டு உணர்வலைகளை வீசியடிக்கின்றன.

உதாரணமாக, நாவல் இலக்கியத்தில் விஸ்தாரமான பாத்திரப் படைப்புக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்தக் கதாபாத்திரங்கள் நம்மை அழவைக்கக்கூடும்; சிரிக்க வைக்கக் கூடும்; அவை எடுத்த சில முடிவுகள் சரியா, தப்பா என்று நம்மை புலம்பவைக்கக் கூடும். திரைப்

படக் கலையில் கேமரா கோணமேகூட உணர்வுகளை உருவாக்குவதில் ஒரு பங்கு வகிக்கக்கூடும்.

அப்படியென்றால் கவிதை எனும் இந்த இலக்கிய வடிவில் உணர்வலைகளை உருவாக்க உதவுபவை எவை? எதுகை, மோனை, சந்த அழகு, ஓசைநயம் வார்த்தை அலங்காரம், உவமை, உருவகம், குறியீடு, விஷயங்களை ஒருங்கமைக்கும் விதம், முரண்பாடுகளை சுட்டிக்காட்டும் பாங்கு — என எவ்வளவோ இருக்கின்றன. இவற்றைப் பயன்படுத்துவதிலே கிடைக்கிற வெற்றி, தோல்வி என்பது அவை உரிய உணர்வலைகளை உருவாக்குவதில் வெற்றி பெற்றிருக்கின்றனவா என்பதைப் பொறுத்து இருக்கிறது.

ஆனால், கவிதை — அது தரும் உணர்ச்சியிலே இருக்கிறது எனச் சொல்லிக்கொண்டு வார்த்தைகளை வெட்டி மேலேயிருந்து கீழ்நோக்கி அடுக்கிவிடுவதால் அந்த உணர்ச்சி வந்துவிடாது.

கவிதை என்பது எதுகை மோனையிலே, ஓசை நயத்திலே இல்லைதான். ஆனால் எதுகை – மோனை இல்லாமல், ஓசைநயம் இல்லாமல் எழுதுவதாலேயே கவிதை பிறந்துவிடுவதாக நினைத்துக் கொள்கிற விபரீதமும் இன்று நிகழ்ந்துவிடுகிறது.

மற்றொரு விஷயம். கவிதை தரும் உணர்ச்சி அதனைப் படிக்கும்போது மட்டுமல்லாது, அதனை நினைக்குந் தோறும் உருவாக வேண்டுமென்றால் அந்தக் கவிதை வரிகள் மனதில் பதியத்தக்கவையாக இருக்கவேண்டும். அது விஷயத்தில் ஒலிநயத்தின் பங்கு முக்கியமானது என்பதைப் புறக்கணித்திட முடியாது.

''ஓசைநயம் முற்றிலும் புறக்கணிக்கப்படுமாயின் வசன கவிதை எனப்படும் வெற்றுச் சொற்கூட்டம் கிடைக்கும்.'' எனும் கைலாசபதி, முருகையன் கருத்தை என்னால் ஏற்க இயலவில்லை. இதன்மூலம் 'கவிதையின் உயிர் – அது தரும் உணர்ச்சியில் இருக்கிறது எனும் அவர்களின் சரியான கருத்தை அவர்களே மறுத்துவிடுகிறார்கள். ஓசைநயமே இல்லாத நல்ல கவிதைகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன.

இதோ ஒன்று—

''மதிப்புள்ள வாத்தியாருக்கு
நேத்து ராத்திரி என்னோட அப்பாவை
யாரோ சாதிச் சண்டையிலே
அடிச்சுக் கொன்னு எரிச்சிட்டாங்க
அம்மா ஒடம்பு சரியில்லாம
தர்ம ஆஸ்பத்திரியில
படுத்திருக்காங்க
வேலை தேடிப் பட்டணம் போன
அண்ணன் இன்னமும்
வீடு திரும்பல
வயசுக்கு வந்த என்னோட
அக்காவையும்
நாலு நாளா காணலே
என்னோட டவுசர்
பின்பக்கமும் கிளிஞ்சு போயிடுச்சு
அதனால ஐயா
இன்று நம் பள்ளியிலே
நடைபெறும் சுதந்திர தின விழாவில்
கொடியேத்த மந்திரி வரும்போது
என்னால வர முடியாது

இப்படிக்கு உங்கள்
கீழ்ப்படிந்துள்ள மாணவன்
கே. குப்புசாமி

○

எஸ் அறிவுமணி என்பவரின் இந்தக் கவிதையில் ஓசை நயம் முற்றிலும் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும் இவை வெற்றுச் சொற்கூட்டமாக இல்லை. இந்த தேசத்தின் அவலநிலையை அற்புதமாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிற, நமது நெஞ்சில் ஈட்டியைச் செருகி எடுக்கிற உணர்வைத் தருகிற, ஒருகச்சிதமான கட்டுக்கோப்புக்குள் நிற்கிற கவிதையாகத்தான் இருக்கிறது.

ஆனால் இதிலே உள்ள பிரச்சனை என்னவென்றால் இந்தக் கவிதை வரிகளை அப்படியே மீண்டும் நினைவிற்கு கொண்டுவருவது கடினம். ஓசைநயம் இல்லாததன் விளைவு இது.

இலக்கண வரம்பிற்குள் நின்று, மிகக்கறாரான முறையில் ஒலி நயத்தைத் தரவேண்டும் என்று இல்லை. ஒரு பொதுவான ஓசைநயத்தை ஊட்ட முடிந்தால் அது புதுக்கவிதைக்கு ஒரு புது வலிவு கூட்டத்தான் செய்யும். படிக்கும் தோறும் மட்டுமல்ல, நினைக்கும் தோறும் கவிஇன்பம் கிடைக்கும்.

கவிஞர் கந்தர்வனின் கவிதைகள் இதற்கு அருமையான உதாரணங்கள்.

இவரது கவிதைகளில் வார்த்தைகள், ஒலிநயம் இருக்கிறதா என்று பார்த்துப் பார்த்து தயங்கித் தயங்கி வருவதில்லை. அதே நேரத்தில் கூடுதல் குறைச்சலின்றி சீராக விழும் ஓர் அருவிதரும் நாதத்தைப்போல ஒரு பொதுவான ஒலிநயம் தொடர்ந்து வருகிறது. அதன் காரணமாக மனதில் நினைந்து நினைந்து அசை போட முடிகிறது.

''காலைப் பொழுதின்
சாம்பல் நிறம்
ஒரு கவிதை

கண்மலரைப் போல்
பனியில் நனைந்த பூ
ஒரு பசுங்கவிதை

நிழல்தரும் இதற்கு
நிழல் தர யாரோ
எனப் பரந்து நிற்கும்

மரம் ஒரு
பழங் கவிதை''

''கத்துங் குயிலோசை சற்றே வந்து காதில் விழ வேண்டும்'' என்று பாரதி பாடினானே அப்படிப்பட்ட அடக்கமான ஓசைநயம், எவ்வளவு அழகாக இங்கு

ஊசலாடிக் கிடக்கிறது. அதிலே ''நிழல் தரும் இதற்கு நிழல் தர யாரோ?'' எனும் கேள்வி வேறு.

கவிதை தரும் உணர்ச்சியின் ஊடே கிடைக்கும் செய்தியும் சம முக்கியத்துவம் உடையது. அந்தச் செய்தி காலத்திற்கு ஏற்றதாய், மனித வாழ்வை மேலும் ஒருபடி மேலெடுத்துச் செல்வதாய் இருந்தால் அங்கே கவிதை ஏற்படுத்தும் உணர்வு சிறந்து நிற்கும். கருத்திற்கும் உணர்ச்சிக்குமிடையில் அந்த அளவுக்கு நெருக்கமான உறவு உண்டு.

அந்த வகையில் பார்த்தாலும் கந்தர்வனின் கவிதைகள் பொதிகை மலையென உயர்ந்து நிற்கின்றன.

''நாடெங்கும்
விலைவாசி உயர்வு
ஒரு டீயின் விலை
அறுபது பைசா என்பது
விலைவாசி உயர்வல்ல

பொது கிளாஸில்
டீ கேட்க
தனி கிளாஸில்
டீ கொடுக்க
ஒன்பது உயிர்கள் என்று
விலைவாசி
உயர்ந்து கிடக்கிறது''

விலைவாசியைப் பற்றித்தான் கவிதை சொல்கிறார் என நினைத்தால் இந்த தேசத்தின் அடித்தட்டுக் கிராமவாசியின் அவலநிலை பற்றிச் சொல்லி நமதுநெஞ்சைத் துடிக்கவைக்கிறார்.

இந்தச் சமுதாயத்தில் மாதர்கள் படும் துயரம் கண்டு, அவமானம் கண்டு இந்தக் கவிஞரின் மீசை துடிப்பது வழக்கம். ஆனால் அது முரட்டுக் கோபமாக இருக்காது; அதற்குள்ளே ஒரு நையாண்டி பாவம் நயமாக ஒளிந்து கிடக்கும். இந்தத் தொகுப்பில் உள்ள ''சாவி'யைப் படித்துப்பாருங்கள். பெண்ணைப்பூட்டிய விலங்கின் சாவி கச்சிதமாக கைமாறி வருவதை அதில் காட்டுகிறார்—

''பிணத்தைத் தூக்கிப்
பாடையிலேற்றையில்
படுக்கையை மகன்
துழாவிப் பார்த்தான்
தலையணை யடியில்
சாவி இருந்தது
மகன் எடுத்து
பத்திரப் படுத்தினான்''

— என்ன அதிர்ச்சி தரத்தக்க உண்மை!

இங்கே உள்ள கவிதைகளிலேயே சிறந்தது எது என்று போட்டிவைத்தால் எனது வாக்கு ''பாரமும் தூரமும்'' எனும் கவிதைக்கு விழக்கூடும்.

இந்தக் கவிதை, கவிதையாக மட்டுமல்ல, ஒரு சிறு கதையாகவும் இருக்கிறது. கவிஞர் கந்தர்வன் ஒரு சிறந்த சிறுகதை ஆசிரியராகவும் ஏன் இருக்கிறார் என்பதை நமக்கு இது புரிய வைக்கிறது.

பொதுவான வாழ்க்கை நடப்புகளை மட்டுமல்ல, தனி மனிதர்களையும் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டியது கதாசிரி யர்களின் கடமை மட்டுமல்ல, கவிஞர்களின் வேலையும் கூடத்தான்.

இந்தக் கவிதையில் வரும் அம்மா, சாரதா சின்னம்மா, இந்த தேசத்தின் அப்பாவிப் பெண்களைப் பிரதிநிதித் துவப் படுத்துகிறார்கள். பொது எதிரியைக் காண முடியாமல் தனிமனிதப் பகையில் சிக்கித் தவிக்கிறார் கள். அப்படி அவர்களை ஆக்கிவைத்திருக்கிறது இந்தச் சமூகம்

''நல்ல தண்ணிக் கிணத்துக்கு
நாலு கிலோ மீட்டர் தூரம்
வக்கணையாய்ப் பாதை
வரிசையாய்க் கருவமரம்
ஊர்ப்பெண்கள் எல்லோருக்கும்
ஒருத்தி பகை வேண்டும்
தலையில் ஒரு குடமும்

இடுப்பில் மறு குடமும்
பாரமும் தூரமும் இந்தப்
பகையில் மறந்து விடும்''

என்ன கொடுமை இது? நாடு சுதந்திரம் பெற்று நாற்பத்திரண்டு ஆண்டுகளாகியும் குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லை. அதைவிடக் கொடுமை, அதற்கு யார் காரணம், என்ன காரணம் என்று புரியாமல் 'ஒருத்தி பகையிலே' பாரத்தையும் தூரத்தையும் மறக்கப் பார்க்கிற பேதமை!

''கஞ்சி குடிப்பதற்கிலார், அதன் காரணங்கள் இவை எனும் அறிவுமிலார்'' எனக் கடுமையாக உரைத்து மக்களுக்கு அறிவுறுத்தினான் பாரதி. அதே வழியில் ஆனால் தனக்கேயுரிய பாணியில் மாதர்களின் நிலையை எடுத்துரைக்கிறார் கந்தர்வன்.

கந்தர்வனின் கவிதைகளில் நீங்கள் இந்த தேசத்தைக் காணலாம். அவரின் உள்ளத்தை உணரலாம். சமூக மாற்றத்திற்காக அது துடிப்பதைக் கேட்கலாம். பிரச்னை – கவிதைகளில், பிரச்னைதான் இருக்கும். கவிதை இருக்காது எனும் வாதம் பொய்ப்பித்துப் போவதையும் பார்க்கலாம். உணர்ச்சி, ஓசை, கருத்து அனைத்தும் இணைந்து நிற்கும் இலக்கிய அற்புதத்தை நுகரலாம்.

இவ்வளவு ஏன், நீங்களே படித்துப் பார்த்துவிடுங்களேன்! இதோ வழியை விட்டுவிட்டேன்.

இரா. கதிரேசன்
பொதுச் செயலாளர்
தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம்

சமர்ப்பணம்

மக்களுக்காய்ப் புறப்பட்ட
மாவீரனுக்கு
மரணமும் ஒரு வேலை தான்

சப்தர் ஹஷ்மிக்கு
இந்தக்கவிதைகள் சமர்ப்பணம்

நன்றி

செம்மலர்
தீக்கதிர்
தோழர் முனியசாமி

கவிதை

காலைப் பொழுதின்
சாம்பல் நிறம்
ஒரு கவிதை

கண்மலரைப் போல்
பனியில் நனைந்த பூ
ஒரு பசுங் கவிதை

நிழல் தரும் இதற்கு
நிழல் தர யாரோ
எனப் பரந்து நிற்கும்
மரம் ஒரு
பழங்கவிதை

மண்ணை ஒரு
வாசனைப் பொருளாக்கும்
மழையொரு கவிதை

பறவை பறந்து
ஊரின் ரகசியங்கள்
ஒவ்வொன்றாய்ப் பார்ப்பது
ஒரு உன்னதக் கவிதை

❋

கொஞ்சம் தேமல்
முகத்திற்கு எத்தனை அழகென்று
இன்னும் சொல்லி வரும்
நிலவு ஒரு கவிதை

எந்த மொழியிலும்
எந்தச் சுழலிலும்
சங்கீதமாய் வரும்
பெண்ணின் குரல்
ஒரு கவிதை

அடிக்கடி தொட்டுக் கொள்ளவும்
துடைத்து விடவும்
முகத்தில் குழந்தை வளர்க்கும்
ஆணின் மீசை
ஒரு அரிய கவிதை

மனிதனைப் போல்
இரண்டு சக்கரங்கள்
மிருகத்தைப் போல்
நான்கு சக்கரங்கள்
காரும் ஸ்கூட்டரும்
கவிதைகள் .

இருட்டில்
இந்திரலோகம் நகர்வது போல்
தூரத்தில் ரயில்
ஒரு தொடர் கவிதை

அவரவர்
பிள்ளைப் பிராயம்
அவரவர்க்கும் வாய்த்த
அற்புதக் கவிதை

✻

கயிறு

பாலிதீன் பைக்குள்
கிடந்த பாலை
வாசலில் வந்து
எடுத்துப் போனாள்

காய் கறிக்கூடை
கூவல் கேட்டு
வாசலில் வந்து
வாங்கிப் போனாள்

சினிமா வண்டிச்
சத்தம் கேட்டு
வாசலில் வந்து
பார்த்துப் போனாள்

வீதி உலா வரும்
சாமி பார்த்து
வாசலில் வந்து
வணங்கிப் போனாள்

பிச்சைக் காரன்
பிலாக்கணம் கேட்டு
வாசலில் வந்து
வழங்கிப் போனாள்

கணவன் திரும்பும்
காலமறிந்து
வாசலில் வந்து
தாங்கிப் போனாள்

அத்தை நின்ற
வாசல் வரை
அவளும் வந்து
திரும்புகிறாள்.

மரத்தில் காட்டிய
பசு மாடு
கயிற்றின் நீளம்
சுற்றி வரும்

வாசல் வரைக்கும்
அளவெடுத்து
அவளைக் கட்டிய
கயிறொன்று.

*

ஒரு டீயின் விலை

நாடெங்கும்
விலை வாசி உயர்வு
ஒரு டீயின் விலை
அறுபது பைசா என்பது
விலைவாசி உயர் வல்ல

பொது கிளாஸில்
டீ கேட்க
தனி கிளாஸில்
டீ கொடுக்க-

ஒரு டீயின் விலை
ஒன்பது உயிர்கள் என்று
விலைவாசி
உயர்ந்து கிடக்கிறது.

பஞ்சாயத்து ராஜ்

கீழே
காலுக்குச் செருப்பு
மேலே
பட்டில் சட்டை
இடையில்
நிர்வாணம்

❋

இதுவேறு அதுவேறு

போஸ்டரில் ஆபாசம் பார்த்து
பொறுக்கிப் பத்திரிகையில்
ஆபாசம் பார்த்து
சினிமாவில்
ஆபாசம் ரசித்து
ஓரமாய்ப் போகும் பெண்ணை
ஓடிப் போய் இடிக்கும்
இந்த இளைஞனின்
தங்கையை யாரோ
உரசி விட்டானென்று
தாம் தூமென்று
குதிக்கிறான்.

சங்க காலம்

முதற் சங்கம்
இடைச் சங்கம்
கடைச் சங்கம் முடிந்து
தொழிற் சங்க காலம்
துவங்கி நடக்கிறது

கொடிகளும்
பதாகைகளும்
ஊர் வலங்களும்
ஆர்ப்பாட்டங்களுமாய்...
உண்மையில் இது தான்
சங்க காலம்

❋

பொய்

மண் பொய் சொல்வதில்லை
மிதிக்கிறோம்
மரம் பொய் சொல்வதில்லை
வெட்டுகிறோம்
மந்திரி பொய் சொல்கிறார்
மாலை போடுகிறோம்

✲

பாரமும் தூரமும்

தலையில் ஒரு குடம்
தவலை இடுப்போடு
வலது கை வீச்சிலும்
தலைக்குடம் தளும்பாது

□

சாரதா சின்னம்மா
பனை மரத்தில் பாதி வரும்
வள்ளி அத்தையோடு
வாயாடி வரும் போது
பார்வை திருப்பாது
பாதை பிசகாது.

சுவர் தாண்டிப் போன
சின்னம்மா மகளைப்
பார்க்க வைத்து
அம்மா எனக்குப்
பணியாரம் தந்ததையும்
கூட்டியகுப்பையை
அம்மா
கூடந்தாண்டிப் போட்டதையும்
அரக்காணிப் புஞ்சையில்
அப்பா
அரை அடி வரப்பு வெட்டி

❋

நிலத்தோடு சேர்த்ததையும்
நிமிர்ந்தபடி நடப்பதையும்
வல்லின மெல்லினத் தோடு
சின்னம்மா
வகை வகையாய்ச்
சொல்லி வரும்

ஊர்க்காலி மாடுகள்
ஓடி வந்து பாயையிலும்
முள் தைத்த காலைச்
சின்னம்மா
வில் போல் வளைத்து வைத்து
பூப்போல் பிடுங்கி ஒரு
புதருக்குள் எறியையிலும்
தண்ணீர் துளிக் கூட
தரை மீது சிந்தாது
வாய்மட்டும் நிற்காமல்
வாரி வரும் அம்மாவை

□

அம்மா குடமெடுக்கும்
ஆதி ரெத்தினம் அத்தாச்சி
கூட வரும் தண்ணிக்கு
வாய் கேட்க வசதியாய்

சின்னம்மா வீட்டில்
சுறா மீன் குழம்பு வைத்துப்
புருசனுக்குத் தெரியாமல்
பொறந்த வீட்டுக்கனுப்பியதை

❋

பாலகன் எனக்கொரு
பாவக்காய் தந்ததில்லை
பாதகத்தி இவளெல்லாம்
பொம்பிளை பா என்று சொல்லும்

சின்னம்மா பேச்செடுத்து
அம்மா
சுத்தி வரும் சாமியாடி
தலைக் குடத் தண்ணி மட்டும்
துளிக் கூட உதிராது

□

நல்ல தண்ணிக் கிணத்துக்கு
நாலு கிலோ மீட்டர் தூரம்
வக்கணையாய்ப் பாதை
வரிசையாய்க் கருவமரம்

□

ஊர்ப் பெண்கள் எல்லோருக்கும்
ஒருத்தி பகை வேண்டும்
தலையில் ஒரு குடமும்
இடுப்பில் மறு குடமும்
பாரமும் தூரமும் இந்தப்
பகையில் மறந்து விடும்

பைகள்

எம். எல். ஏ. சட்டையில்
சில பைகள் தைத்தார்
எம். பி. சட்டையில்
ஏராளம் பை தைத்தார்
மந்திரி பையையே
சட்டையாய்
மாட்டிக் கொண்டார்.

✻

தேசியப் பறவை

ஒரு நாள் தேசியப் பறவை
மயிலைப் பார்த்தேன்
பத்தடி தூரங் கூட
பறக்க முடியவில்லை
உன்னை
தேசியப் பறவை என்று
தேர்வு செய்தது
யாரென்றேன்

மயில்
எக்காளமிட்டுச் சிரித்தது
பறவை என்றால்
பறக்க வேண்டும் என்று
யார் செய்த சட்டமிது
பாராளுமன்றத்தில்
போய்ப்பார்

அழகழகாய் நட்சத்திரங்கள்
ஆங்காங்கே மின்னுகின்றன
பேச வேண்டும்
செய்ய வேண்டுமென்றா
மக்கள் அவர்களைத்
தேர்வு செய்தார்கள்

✻

அழகாயிருந்தார்கள்
தேர்வு செய்தார்கள்
நானும் அழகாயிருக்கிறேன்
தேர்வு செய்தார்கள்

*

கொள்ளைகள்

என் வீட்டில் இன்று
இரு நூறு பவுன் நகை
கொள்ளை போனது.

ஏது இவ்வளவு நகைகள்?
எல்லாம் என் மனைவிக்கு
மாமனார் போட்டவை.

அவ்வாறெனில்
இன்று நடந்தது
மூன்றாவது கொள்ளை

*

சந்தை

ஒவ்வொரு வீடும்
ஒரு சந்தை

கால் பார்க்க
நடக்கச் சொல்லி
கை பார்க்க
வீசச் சொல்லி
மயிர் பார்க்க
இழுக்கச் சொல்லி
ஒவ்வொரு வீடும்
ஒரு
பெண் வாங்கும் சந்தை

பசுமாடு வாங்குபவன்
வாங்குவதால்
பணம் தருவான்
பன்றி வாங்குபவன்
வாங்குவதால்
பணம் தருவான்
பெண்ணை வாங்குபவன்
வாங்குவதால்
பணம் பெறுவான்
இந்த தேசத்துப் பன்றி
கோடீஸ்வரன் மகளைவிட
விலை உயர்ந்தது.

*

விலங்குகள்

தலையில் பூ விலங்கு
கையில் பொன் விலங்கு
காலில் வெள்ளி விலங்கு
சுவாசத் தடைக்கு
மூக்கில் கல் விலங்கு
ஒவ்வொரு மூச்சிலும்
அவள்
விலங்குகளை நுகர்கிறாள்.

✻

பாதி வந்தால்

காடெங்கும்
கனத்த மரங்கள்
காண்ட்ராக்டர் கண்களுக்குத்
தப்பி நிற்கும்
கனத்த மரங்கள்

காய் மணமும் பூ மணமும்
கனி மணமும் இலை மணமும்
கலந்த ஒரு நறுமணம்
காடெங்கும் காற்றெங்கும்.

ஓங்கி உயர்ந்து ஒரு
இலைப் பந்தலிட்ட மரம்
உச்சிக் கிளையில்
உட்கார்ந்தது
ஒரு ஆண் பறவை

அந்தப் பறவைக்கு
அந்த மரம் தான்
வாகான இருப்பிடம்
அப்படி இருக்கையில்
ஒரு பறவை அங்குமிங்கும்
ஓயாமல் பாடி
ஒயிலாகப் பறந்து

உட்கார்ந்த பறவையை
ஓரத்தில் பார்த்து
ஜாடையில் சிரித்தது.

வெகு நேரம் பறந்து விட்டு
வெயிலுக் கிதமாய்
ஆண் பறவைக் கருகில்
அமரப் பார்த்தது.

உட்கார் உட்கார்
என்றது ஆண் பறவை
சிறகைக் குலுக்கி
அலகைத் திருத்தி
அந்தப் பறவையும்
அமர்ந்து விட்டது.

உன்னை
இதற்கு முன்
எங்குமே பார்த்ததில்லை.
நீ எந்தக் காடு?
உன்னைப் போல் தான்
உன் காட்டுப்
பெண் பறவைகள்
அழகோ?
என்றது ஆண் பறவை.

என் காட்டுப்
பெண் பறவைகளை விடவும்
உன்னைப் போல்

*

அழகான ஆண் பறவைகள்
இந்தக் காட்டில்
ஏராளம் என்றார்கள்
அது தான்
பார்த்துப் போக வந்தேன்.

அப்படியா !
இந்தக் கனியை உண்ணு
களைத்துப் போயிருக்கிறாய்
என்று
காலில் பற்றிய
கனியைத் தள்ளியது
ஆண் பறவை !

கனியைத் தின்றதும்
பெண் பறவை சொன்னது
இந்த மரம்
இந்த மணம்
இந்தக் காடு
நீ
எல்லாம் எனக்குப்
பிடித்துவிட்டது.

ஆண்பறவை சொன்னது.
நான் அதிர்ஷ்டசாலி
நாம் சேர்ந்து வாழ்வோம்
இனிக்கும் பழங்கள்உள்ள
மரங்கள் ஏராளம் இங்கு

❋

எல்லா மரங்களும்
எல்லாக் கனிகளும்
நமக்குத் தான்
இந்தக் காடு உன்னால்
அழகாகட்டும்
உன்னோடு சேர்ந்து
இந்த வாசம் இனி
புதுசாகட்டும்

சந்தையில்லை
சாதியில்லை
தங்கமில்லை
தாலியில்லை
வைரமில்லை
வரதட்சணை இல்லை

பறவைக் கலாச்சாரத்தில்
பாதி வந்தால்
மனிதக் கலாச்சாரம்
மகத்துவம் பெற்றுவிடும்

சிறைகள்

சிறகுகளை
வெட்டி எறிந்த பின்
அதனைப் பறவை என்றாய்

விலங்குகளைப்
பூட்டி முடித்ததும்
அவனை மனிதன் என்றாய்

முட்டை
ஓடு உடையு முன்னே
குஞ்சின் வயிற்றை
குறிபார்த்து நிற்கிறாய்

தாயின்
மணிவயிறு திறக்கு முன்
விலங்கு களோடு
வேகமாய் வருகிறாய்

விடிய விடிய
வேலை நடப்பது
இங்கு
விலங்குத்
தொழிற்சாலைகளில் தான்

✻

உனக்கென்று
ஒரு சாமி வேண்டாமா
என்று
மதம் கேட்டு
ஒரு சிறைக்குள் தள்ளியது

உனக்கென்று
ரத்தக் கலப்போடு ஒரு
கூட்டம் வேண்டாமா
என்று
ஜாதி கேட்டு
ஒரு சிறைக்குள் தள்ளியது

உனக்கென்று
உச்சரிக்க சொற்கள்
வேண்டாமா என்று
மொழி கேட்டு
ஒரு சிறைக்குள் தள்ளியது

ஒருவனுக்கு
ஓராயிரம் சிறைகள்
ஒருவனுக்கு
ஓராயிரம் விலங்குகள்
மேலே வானமும்
கீழே பூமியும் கூட
ஒரு
சிறையின் அமைப்புத்தான்
என்றது ஞானம்.

✻

பூமிக்கு மேலே
புழுத்த சிறைகளை
ஞானவான்கள்
கண்டு கொள்ளவில்லை

ஆங்காரத்தைக்
கற்பிக்க வேண்டியவர்கள்
ஓங்காரத்தை
உச்சரிக்கச் சொல்லி
உட்கார்த்தி விட்டார்கள்

ஒருவனின்
ஆன்மாவைப் புதைக்க
ஒன்பது
குழிகளை வெட்டிய
ஞான தேசமிது.

✻

கோடி வருட நெருப்பை

ஒரு வீட்டின்
ஒழுங்கிற்குப் பின்னால்
உயர்விற்குப் பின்னால்
ஒரு பெண்ணின்
உருகிய உடலுண்டு
உன்னத மனமுண்டு
உருக்கமான கதையுண்டு

அவள்
குழந்தையை முன்னிறுத்திக்
கணவனைக் கண்டிப்பாள்
கணவனை முன்னிறுத்திக்
குழந்தைக்குக் கதை சொல்வாள்.

அவள்
பரதம் ஆடவேண்டும்
பாத்திரம் தேய்க்க வேண்டும்
கணவனுக்கெதிரே
கவர்ச்சியாய் வரவேண்டும்
பிள்ளைக் கெதிரே
தெய்வமாய்த் திகழ வேண்டும்

உயர்ந்த கட்டிடம்
ஒவ்வொன்றிற்கும்
செங்கல் அள்ளியது அவளே
சிமிண்டைக் கலந்தது அவளே

❋

ஆகாயத்தில் பரண்கட்டி
அலட்சியமாய் அவள்
அள்ளிப் போன
கலவையும் செங்கலும்தானே
இந்த வானளாவிய
மாளிகைகள்
வண்ணமிகு கட்டிடங்கள்

காலில் சாக்குக்கட்டி
கையில் அகப்பை தூக்கித்
தாரூற்றிச் சாலை செய்தாள்
கல்லை உடைத்தாள்
மில்லில் நின்றாள்
களை எடுத்தாள்
நாற்று நட்டாள்
நடுவில்
கைப்பிள்ளைக்கும்
பால் கொடுத்தாள்
மண் சுமந்தாள்
மாடு மேய்த்தாள்
நடுவில்
கணவனுக்குக் கஞ்சி கொடுத்தாள்

பல்லாயிரம் நாள்
பாத்திரம் தேய்த்தாளே
அட்டுக் கரி
அழுத்தித் தேய்க்காமல்
அகன்று விடுமா

❋

மெல்லிய கையா அது
வல்லிய கையது
உலகத்து
வள்ளலின் கை அது
பிரபஞ்சத்து
பிரும்மாவின் கையது.

பெண்களே!
இதிகாசம் காவியம்
அனைத்தும் உங்கள்
அழுகையே பேசும்
இனித்தான் நீங்கள்
உங்கள் ஆற்றலைப்
பேச வேண்டும்.

உங்கள் கண்கள்
காந்தக் கண்கள்
மட்டுமல்ல
கோடி வருட நெருப்பைக்
குவித்து வைத்த குடங்கள்
ஒரு யுகத்து ரகசியத்தை
ஒளித்து வைத்த
மாளிகைகள்

அழுவதை நிறுத்துங்கள்
யாரையும்
தொழுவதை நிறுத்துங்கள்
குரல்களை உயர்த்துங்கள்
தெருக்களை நிரப்புங்கள்.

❋

பாலம்

ஊர் மேல்
வகிடெடுத்த ஆறு

ஆற்றைக் கடக்க
ஆங்காங்கே
ஒற்றையடிப் பாதைகள்
வண்டிப் பாதையும்
வளைந்து போகிறது

இக்கரைக் காக்கை
அக்கரை பறக்கையில்
ஒற்றையடிப் பாதை
வந்து உட்காரும்

ஒரு மீன்குஞ்சுக் கனவோடு
மணலுக்குள் முக்குளித்து
சூடு பட்டுப் பறக்கும்
செட்டையெல்லாம்
மணலுதிரும்
உச்சிப் பொழுதில்
அக்கரைப் பையன்
அட்டையை வீசி
அவசரமாய் ஓடி
அட்டை மேல் நின்று
கால் சூடு தணித்து

❋

மறுபடியும் வீசி
அட்டைக்கு ஓடி
ஆற்றைக் கடக்கிறான்

தூரத்தில் ஒரு பாலம்
துருப்பிடித்துக் கிடக்கிறது
ஆற்றில் நீரோடி
வயலுக்கும் பாய்ந்ததாய்
ஊரில் ஒரு ஐதீகம்

✲

சுதந்திரம் வந்ததும்

சுதந்திரம் வந்ததும்
பாலாறு பாயும்
தேனாறு ஓடுமென்றார்கள்.

என் தாத்தா சொன்னார்
நம் ஊருக்கு வடக்கே
ஒரு கால்வாய்
தெற்கே ஒரு கால்வாய்
ஒன்றில் பாலாறு பாய
இன்னொன்றில்
தேனாறு ஓடுமென்றால்
நான் எப்படித்
தண்ணீரில் குளிப்பது

தவிரவும்
ஊர் முழுதும்
ஈயும் எறும்பும் மொய்த்து
சுகாதாரம் கெடுமே
என்று பயந்து போயிருந்தேன்
நல்ல வேளை
பாலாறும் பாயவில்லை
தேனாறும் ஓடவில்லை
என்றார்.

சுதந்திரம்

சுதந்திரம்
காணாமற் போனது
வெள்ளையன் வந்த பின்னா?

ஆயிரமாயிரம்
ஆண்டுகளின் முன்னாலே
அது
அழிந்தொழிந்து போனது.

சோழனுக்கு ஒரு காலம்
சேரனுக்கு ஒரு காலம்
பாண்டியனுக்கு ஒரு காலம்
வெள்ளைப்
பரங்கியனுக்கொரு காலம்

வெள்ளையன் வந்து
விலை மாதைத் தான் தேடினான்
உள்ளூர் ராஜா
ஒவ்வொருத்தன்
பெண்டாட்டியையும் தேடினான்.

தன் பெண்டாட்டிக்காக
ஓராயிரம் தொழிலாளிகளின்
உயிரைக் குடித்து
சப்ரமஞ்சக் கூடத்தை

❋

சலவைக்கல் மண்டபத்தை
உலக அதிசயத்தை
கங்கைக் கரையிலோ
காவிரிக் கரையிலோ
எந்த வெள்ளையன்
எப்போது கட்டினான்?

பாண்டிய மன்னனின்
பாதங்களில்
எத்தனை தமிழரின்
முதுகுத்தோல்
செருப்பாய்க் கிடந்தது
மிலேச்சன் என்றாலும்
வெள்ளைக் காரன்
மிருகத் தோலில் தான்
செருப்புத் தைத்துக்
கொண்டான்.

ஆதிசங்கரர்
ஜனித்த பூமி
அத்வைதம்
பிறந்த பூமி
புத்தர் பிறந்த
பொன்னாடு
புனிதக் கடவுளர்கள்
கோடி கோடியாய்ப்
புழுத்த நாடு

மலை மலையாய்
மந்திரங்கள்
தலை முழுதும்
தந்திரங்கள்

பன்றிக்கரி தின்கிற
பரங்கியன்
உள்ளே வரும்போது
ஓடித் துரத்த
ஒரு மண்ணும் வரவில்லை

அவன்
துப்பாக்கிச் சத்தம் கேட்டதும்
தூங்கப் போய் விட்டன
சாமிகளும்
சாஸ்திரங்களும்

ஒரு
தூங்கு மூஞ்சி மடத்தில்
கொள்ளை யடிப்பது போல
நிதானமாய்
நூறாண்டுக் காலம் அவன்
கொள்ளையடித்தான்.

ஏழை மக்கள்
சண்டைக்குப் புறப்பட
பணக்காரர்கள் பதறிப்போய்
தலைவர்களாகி விட்டார்கள்.

❋

இந்திய மக்களை
சவுக்காலடித்த வெள்ளையனை
இந்திய மக்களை
செருப்பாலடித்த வெள்ளையனை
இந்தியன் யாரும்
ஒரு பூவால் கூட அடிக்காமல்
பணக்காரத் தலைவர்கள்
பக்குவமாய்ப் பாதுகாத்தார்கள்.

இன்னும் பாதுகாக்கிறார்கள்
உள்ளூர் சாக்கடைகளை...
உலகத்து சாக்கடைகளை...

✻

ஜனநாயகம்

ஒரு பிரதமரின் சிதைக்கு
ஒரு பிரதமர் தான்
தீ வைப்பார்

✱

சாவி

பெண்ணைக் கொடுத்த
தகப்பன் மாப்பிள்ளையிடம்
ஒரு சாவியைத் தந்தார்

என்ன இது என்றான்
மாப்பிள்ளை.
பெண் பிறந்த போது
விலங்கைப் பூட்டினேன்
பெண்ணோடும் விலங்கோடும்
சாவியை எடுத்துப் போ
என்றார் பெரியவர்.

சாவியை அவன்
சாகும் வரை
பாதுகாத்தான்
அவன்
பிணத்தைத் தூக்கிப்
பாடையிலேற்றுறையில்
படுக்கையை மகன்
துழாவிப் பார்த்தான்.
தலையணையடியில்
சாவி இருந்தது.
மகன் எடுத்து
பத்திரப் படுத்தினான்.

❋

அம்மா விலங்கிற்கு
இப்போது
மகனிடம் சாவி.

விலங்குச் சாவி
வம்சாவளிச் சொத்து
வரிசையாய்
விலங்குகள்
தொடர்ச்சியாய்
சாவிகள்

✻

இந்தக் காலம்

அந்தக் காலம் பரவாயில்லை
அடிமைக் காலம் என்றால் கூட
ஒரு அந்தஸ் தோடு
கவிதை எழுதலாம்

என் காலம் அப்படியில்லை
கும்பிடும் படி ஒரு தலைவராம்
கூப்பிடும்படி ஒரு தலைவராம்

ஆனாலும் அந்தக் காலம்
அவ்வளவு சுவாரஸ்யமானதல்ல
அந்தக் காலத்தில்
ஆளுயர மாலையுண்டா
அழகுமலர்க் கிரீடமுண்டா
வீரவாள் கொடுப்பதுண்டா
வெள்ளிச் செங்கோல்
தானுண்டா

ஆறடிப் போஸ்டருண்டா
அடியாளுண்டா
சோடா பாட்டில் உடைப்புண்டா
சோமாறி கயிதே என்று
பூ மாரி பொழிவதுண்டா
சாராயப் பீப்பாய் வைத்து
சாரி சாரியாய்ப் படை வைத்து

கல் கொண்டு
கடப்பாரை கொண்டு
சைக்கிள் செயின் கொண்டு
மறத்தமிழர் கூட்டம்
அறவழியில் நின்று
அரசியல் நடத்துவது போல்
அந்தக் காலத்தில்
நடந்ததுண்டா

அரசுக்கு ஒரு
அன்பான வேண்டுகோள்
கூலி விவசாயிக்கு
தினக் கூலி நிர்ணயித்தது போல்
பீடித் தொழிலாளிக்கு
தினக் கூலி நிர்ணயித்தது போல்
மதுரைக் கூட்டத்திற்கு
இன்ன கூலி
மதராஸ் கூட்டத்திற்கு
இன்னகூலி என்றொரு
இலக்கணம் செய்ய
வேண்டும்

பேனா முள்ளை ஒடிப்பேன்

காதறுந்த ஊசிகளைக்
கப்பல்களில் இறக்குவேன்.
வெடிக்காத துப்பாக்கிகளை
வெளிநாட்டில் வாங்குவேன்.
கவனி
உள்நாட்டுச் சரக்கே
உயர்வான தென்று
வெளிக்காட்டத்தான்
இந்தச் செயல் பாடென்று
உன் பேனாவால்
ஏன் நீ எழுதவில்லை

உன் பேனா முள்ளை ஒடிப்பேன்
நீ அதைக்
களைக் கொத்தியாக்கப்
பார்க்கிறாய்.

கவனி
பயிர் மட்டும் வளர்வது பாவம்

உன் பேனாவிலிருந்து
உதிர்வது மையல்ல
பூச்சி கொல்லி மருந்து
கவனி

❋

பூச்சிகளின் வளர்ச்சிக்கே
உன்னைப் பயிர் பண்ணப்
பணித்திருந்தேன்

உன் தூரிகையை முறிப்பேன்
நீ பொய்யின் முகத்தைப்
பெரிதாக வரைகிறாய்
கவனி
இதில் இடதுவலது என்ற
பேதம்
எனக்கில்லை.

உண்மை எனுஞ்சொல்லைப்
பதினாலு மொழிகளிலிருந்தும்
பறிமுதல் செய்து விட்டேன்
கவனி
இதில் இந்தி தமிழ் என்ற
பேதம் எனக்கில்லை.

நீதி மான் கைத் தராசில்
ஒரு தட்டில் நான் ஒரு
பாறாங்கல்லைத் தான்
வைத்தேன்

கவனி
தராசு வைத்துக் கொள்வதை
நான் தடை செய்து விடவில்லை.

❋

உன்வாய்க்கு இதனால்தான்
பூட்டு
உண்மை பேசுவது
உரக்கப் பேசுவது
ஊர்ப் பஞ்செல்லாம்
என் ஒருவன் காதடைக்கப்
போதவில்லை

கவனி
வாய்க்குப் பூட்டு மட்டுந்தான்
உன் வாயை
நீயே வைத்துக் கொள்ள
நான் இன்னும்
அனுமதித்து வருகிறேன்.

காகித ஆலைகளை மூடுவேன்
எழுத மட்டுமல்ல
கடையில் மடிக்கக் கூட
உனக்கொரு
காகிதம் கிடைக்காது
கவனி
ஒரே ஒரு காகிதம் மட்டும்
என்னிடமிருக்கும்
நானே என்னை நியமிக்கும்
ஆணைப் பத்திரமது

எழுத்துரிமைத் தடை
மசோதாவைக் கண்டித்து
எழுதப்பட்டது
—9-9-1988

❋

வணக்கம் ... ... செய்திகள்

இன்று
எதிர்க் கட்சிகள் அழைத்த
பந்த்
எந்த விதத்திலும்
இந்தியாவை பாதிக்கவில்லை
எல்லாக் கடைகளும்
மூடிக் கிடந்தன.
பஸ்ஸிலும் ரயிலிலும்
பாரதமக்கள் ஏறவில்லை

ஆனால் இன்று-
வழக்கம் போல் காலையில்
காகங்கள் கரைந்தன
மீன்கள் நீந்தின
எறும்புகள்
இரை தேடிச் செல்வதும்
மரங்கள்
ஒளிச் சேர்க்கை செய்வதும்
எதிர்க் கட்சி பந்தால்
நிற்கவேயில்லை என
இப்போது வந்த
அறிக்கை சொல்கிறது.

❃

என்ன தமிழா

வாசல் கோல வண்ணங்கள்
வளர்ந்த கரும்புத் தோகைகள்
பானைப் பொங்கல் பொங்கையிலும்
கூனிக்குறுகும் தமிழா கேள்.

காலில் தைத்த முள் பிடுங்கி
கண்ணில் தைத்த முள் மறந்து
கோலம் போடும் தமிழச்சி
குலவை போடும் பெண்ணேகேள்.

பச்சை எல்லாம் பயிரல்ல
பசப்பாய் வளரும் களை பிடுங்கக்
கையில் முளைத்த கண்ணுக்கு
இமையே இல்லை ஏனம்மா

காலில் உங்களை மிதித்துக் கொண்டு
கையில் வழங்கும் சேலை வேட்டி
கட்டிக் கொள்ள அல்ல தமிழா
கத்தும் வாயைப் பொத்தத்தாண்டா

கடலைக் கடந்தவன் தமிழன் தான்
கடாரம் வென்றதும் தமிழன் தான்
கஞ்சிக்கில்லா வேளைகளில்
காதில் பாய்ச்சத் தேனாறு.

❋

சின்னத் தமிழன் சேறோடு
சிறந்த தமிழன் காரோடு
பண்டைத் தமிழன் பெருமை
யெல்லாம்
கொண்டை போட்டவன் காதுக்கு
பொங்கல் நாளில்
அர்ச்சனைகள்
பொங்கா நாளில்
கற்பனைகள்
என்னதமிழா திண்ணைமேல்
எத்தனை காலம் சப்பணமாய்

ஜனவரி 1988– செம்மலர்
பொங்கல் மலர்

❊

கோவில்கள்

ஆலைகளே
இந்நாட்டின் கோவில்கள்
என்றவரின் வாய்க்குச்
சர்க்கரை போடுங்கள்.

கோவிலில்
ஆள் நடமாட்டமில்லாப்
பிரகாரப் பகுதிகளில்
வௌவால் அடைந்து
ஒரு வாசம் வருமே
அது
மூடிய ஆலைகளின்
மூலை முடுக்குகளில் வருகிறது

ஆலைகளே
இந்நாட்டின் கோவில்கள்
என்றவரின் வாய்க்குச்
சர்க்கரை போடுங்கள்

வடிகின்ற கண்ணீரை

மனிதா
வடிகின்ற கண்ணீரைத்
துடைத்துக் கொள்.

கைகளில் கொப்புளமா
சரி
கழுத்தைத் திருப்பித்
தோள் பட்டையில் துடை

தோள் நிறையச் சுமையா
சரி
உட்கார்ந்து உன்
முட்டுக் காலில் துடை

நீ நிற்கும் கால்கள்
உன்னுடையதில்லையா
சொந்தக் கால்களைக்
கழற்றியா வைத்தாய்

மனிதா! கிளம்பு
நம் தோழர்கள் உன்
சொந்தக் காலைத் தேடித்தர
ஒரு யுத்தம்
தொடங்கி விட்டார்கள்.

❋

சிலை

பெரிய சிலை ஒன்று
பார்சலில் வந்ததில்
அமெரிக்காக் காரன்
அகம் முகம் மலர்ந்து
சீலையைப் பிரித்து
சிலையைப் பார்த்தான்.

குப்பென்று கோபம் வந்து
வெட்டிப் பயலுக்கொரு
சடிதம் எழுதினான்.

இத்துடன் நீ அனுப்பிய
சிலையை
நீ சுற்றிய சீலையைச்
சுற்றித்
திருப்பி அனுப்புகிறோம்.

ஆயிரம் இரண்டாயிரம்
ஆண்டுகளாய்
உங்கள் நாட்டைக்கெடுத்த
சிலைக்குத்தான்
அமெரிக்கா புகழ்ந்து
அள்ளிக் கொடுக்கும்

❋

இந்தச் சிலைக்குரிய
அரசியல்வாதி
ஐம்பதாண்டே
நாட்டைக் கெடுத்தார்

இதற்கெல்லாம்
கொட்டிக் கொடுக்க
அமெரிக்கன் ஒன்றும்
அசடு அல்ல
நீயே வைத்துத்
தினமும் பூசையிடு

✲

அரியானா சாலைகளில்

அரியானா சாலைகளில்
அழிந்த என் மக்களே!

தனித்தனியாய்
உங்கள் முகங்கள்
தரையில் தெரியவில்லை
மொத்தமாய் உங்கள்
ஒரே முகம்
மேகம் வரை தெரிகிறது.

அந்த முகம்
இந்திய முகம்.

முகத்தில் முகம் பார்க்க
யாரும் அறியவில்லை
அவனவன் மதச்சின்னத்தை
அடுத்தவன்
முகத்தில் தேடி
அப்புறம் ஆயுதம் தேடி
இப்படிப் போயின
எத்தனையோ ஆண்டுகள்

சமணனைச் சைவன்
கொன்றான்

✻

சைவனை வைணவன்
கொன்றான்
இவர்களை முஸ்லீம்
கொன்றான்
முஸ்லீமை இந்து
கொன்றான்
இந்துவை கிறித்துவன்
கொன்றான்
கிறித்துவனை இந்து
கொன்றான்
இந்துவை சீக்கியன்
கொன்றான்
சீக்கியனை இந்து
கொன்றான்.

இந்தக் கொலைகளைத்
தத்துவங்களாக்கிப்
பெருந்தவசிகள்
பிச்சை கேட்கிறார்கள்
அதி புத்திசாலிகள்
அரசியல் நடத்துகிறார்கள்.

மதச்சார்பற்ற நாடு
என்பதற்குப்
பதவுரை கருத்துரை எல்லாம்...
'மதங்களைப் பயிர்செய்
கொலைகளை அறுவடைசெய்'

❋

பதர்களே
பாதகர்களே
பாரதம்
மதங்களுக்கல்ல
மக்களுக்குச் சொந்தம்

(அரியானா சாலையில் பஸ் ஒன்றை வழிமறித்து 53பேர்களை சுட்டுக் கொன்ற போது)

✻

ரத்த வாசனை

இந்தக் கொடிக்கு
நிறமுண்டு
வாசனையுமுண்டு

காடாயிருந்தது
கழனியாய் வந்தது
தானாய் மாறியல்ல
கவினுறும் மாளிகைகள்
கட்டிடங்கள் யாவும்
கடவுளர்கள் வந்துநின்று
கட்டித் தரவில்லை

இலக்கியமும் கலைகளும்
இனிய பாடல்களும்
இந்திரன் படைத்ததல்ல

உலகத்தின் செல்வங்கள்
ஒவ்வொன்றிற்குப் பின்னாலும்
உழைத்தவன் கரங்களுண்டு
உதிர்த்த வேர்வை உண்டு
வடித்த ரத்தம் உண்டு.

இந்து மஹா சமுத்திரம் போல்
அந்த வேர்வையும் ரத்தமும்
இன்னொரு மஹா சமுத்திரம்

✻

ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாய்
அடிபட்டும் மிதிபட்டும்
அடிமைப்பட்டும் நின்றவர்கள்
ஒரு நூறாண்டுக்கு முன்
ஓஹோ வென்றெழுந்தார்கள்

எழ எழச் சுட்டார்கள்
சுடச் சுட எழுந்தார்கள்

உலகப் பாட்டாளிகளுக்காக
சிகாகோ வீரர்கள்
உவந்து சிந்திய ரத்தத்தில்
ஒரு வெள்ளைத் துணியை
முக்கியெடுத்து
உலகெங்கும்
அனுப்பி வைத்தார்கள்
அந்தக் கொடியிலிருந்து
இன்னும் ரத்த வாசனை
வருகிறது.

இந்தக் கொடிக்கு
நிறமுண்டு
வாசனையுமுண்டு.

✻

புதிய கல்வி

கல்வி கற்பதும்
கல்வி கற்பிப்பதும்
புனிதம்
கற்பவன் காசு கொடுத்து
சீட்டைப் பிடிக்க
கற்பிப்பவன் காசு கொடுத்து
வேலை பிடிக்க
கல்வி கற்பதும்
கல்வி கற்பிப்பதும்
புனிதம்

பழைய கல்வி
பல்விழுந்து
படுக்கையில் விழுகையில்
புதிய கல்வி
பல் முளைத்து வருகிறது
உதட்டைத் தாண்டி
தாடை வரை வளர்ந்த
டிராகுலாப் பற்கள்
இதற்கு-

காலரா வேண்டாமென்றால்
கேன்ஸரைக் கைப்பிடி
என்கிறார்கள்

இந்திய மக்கள்
ஈவிரக்கமற்றவர்கள்
குழந்தைகள்மேல்
கொஞ்சமும் பரிவற்ற
காட்டு மிராண்டிகள்
பஞ்சுக் கால் தூக்கி
பதைபதைக்கும் வெயிலில்
பள்ளிக்கு நடக்கவிடும்
பாதகர்கள் நீங்கள்

உங்களைப் போல்
ஈரமில்லா
இரக்கமில்லா
அரசில்லை இது

அதனால் தான்
ஈரத்தோடும்
பாசத்தோடும்
ஆரம்பப் பள்ளிகளையே
அடியோடு மூடிவிட்டு
ஆங்கன் வாடிகளில்
அக்காளிடம் கற்கச் சொல்லி
ஆணை வருகிறது.

ஒரு வாசலில்
மாருதி நிற்கும்
மறு வாசலில்
டயோட்டா நிற்கும்
ஒரு வாசலில்

❋

பென்ஸ் நிற்கும்
மறு வாசலில்
பிரீமியர் நிற்கும்
பள்ளிப் படிகளில்
பாதம் இறங்கும் போதே
கார்ச்சத்தம் வந்து
காதுகளில் இறங்கும்

அந்தப் பிரபுவின் புத்திரனும்
அத்தக்கூலிப் பயலும்
எவ்வளவு காலம்
ஒரே பள்ளியில்
படிப்பது.

அதனால் தான்
நகராட்சிப் பள்ளிகள்
நவோதயாப் பள்ளிகள்
என்று இருபிரிவாக்கினோம்.

ஓட்டைக் கல்வி
ஒரு கோடிப் பேருக்கு
உயர்ந்த கல்வி
சில நூறு பேர்க்கு

வளரும் போதே
வர்க்க சாஸ்திரம்
வாழ்க்கை முழுதும்
தொடர வசதியாய்
எல்லோரும் கல்விகற்று

எல்லோரும் அறிவுபெற்று
எழுந்துவிட எண்ணமா?

சுலபத்தில்
கற்க முடிந்தால் தானே
அப்பையாவும்
சுப்பையாவும்
அறிவுபெறுவான்

அதனால்
விஞ்ஞானம் கணக்கு இவைகளை
வேற்று மொழியில்
கற்கவேண்டும்
மற்ற பாடங்களை
மாற்று மொழியில்
கற்க வேண்டும்

தாய்மொழியில்
கல்வி இல்லை
தமிழ் மொழியில்
கல்வி இல்லை என
தவிக்க வேண்டாம்

அம்மி அடியில்
கும்மி அடியில்
தமிழ்
சண்டைச் சச்சரவுகளில்
சங்கத் தமிழ்

*

ஆழமாய்த் திட்ட
அடுத்த மொழி போதாது
தாய் மொழியில் திட்டி
தமிழ் மொழியை வளருங்கள்

கழுதை ஓடும்
அதன்
வாலிலும் காலிலும்
ஒரு ஓலை இழுபடும்
ஓலை படும் பாடு
தேசம் படுகிறது.
ஓலமிடுகிறது

புதுக் கல்வி தருகிறார்

அக்காலம் முதல்
இக்காலம் வரை
மெக்காலே கல்வியை
மூளைக்குள் திணித்தும்
முனையளவும் கூட
முன்னேற்றம் இல்லையென
குருமார்கள் கூடி
சிறைச்சாலை ஏகி
பொதுமக்கள் தமக்கு
புதுக்கல்வி தருகிறார்
எழுக நாடே! எழுக!

அனா ஆவன்னா சொல்லும்
ஆசிரியன் ஒருவனும்
ஆராய்ச்சிப் பட்டமுள்ள
ஆய்ந்தகலைப் பேராசிரியனும்
ஒரு மாதிரி
அலுமினியத் தட்டுடன்
உள்ளே நிற்கிறார்
உனக்கும் கற்பிக்கிறார்
எழுக நாடே! எழுக!

அழகான தமிழ் பாடும்
குயில்கள்

*

ஆங்கிலக் கவிமாரி
பொழிகின்ற
புயல்கள்
கணிதத்தில் வல்லுனர்கள்
கனமான வேதியலில்
பௌதிகத்தில் விற்பன்னர்கள்
உளவியல் ஆசான்கள்
இவர்கள்
ஒரு மாதிரி
அலுமினியத் தட்டுடன்
உள்ளே நிற்கிறார்
உனக்கும் கற்பிக்கிறார்
எழுக நாடே! எழுக;

கற்பைக் காப்பாற்றப்
போராடி மாதா சிறை போனாள்
உழைப்போர் போரில்
உரிமைக்காய் பிதா
சிறை போனான்
கூலி உயர்வு கேட்டு
இன்று குருவும்
சிறை போனான்

தெய்வங்கள் இல்லையோ!
இருந்தால் இந்த தேசத்தில்
அவையும் போராடும்
அனைத்தும் சிறை போகும்

இனியும் வாளாது
எங்கேயும் துவளாது
எழுக நாடே! எழுக!

மேகத்தைச் சிறைப் பிடித்த
யாருக்கும் மழையில்லை
வீணைகளைச் சிறைப் பிடித்த
யாருக்கும் இசையில்லை
பூ மரத்தை வாடவிடும்
யாருக்கும் பூ வில்லை

ஆசிரியன் அழும் தேசத்தில்
அக்கினிதான் மூண்டெரியும்
இனியும் வாளாது
எங்கேயும் துவளாது
எழுக நாடே! எழுக

1985 ஆம் ஆண்டு
ஜேக்டீ போராட்டத்தில்
பல்லாயிரம் ஆசிரியர்களைச்
சிறையிலடைத்த போது
எழுதி வெளிவந்தது.
நாள்: 10-11-85

நீ வடித்த வேர்வை

நீ வடித்த வேர்வை
பல ஆறுகளாய் ஓடுவதைத்
தேசம் அறியும்
தெரிந்தவர் அறிவார்

ஓராறு ஓடும் உன்
முதலாளி வீடு வரை
ஈராறு ஓடும் அவர்
சின்ன வீட்டுத் திண்ணை வரை

ஆறுகளில் பல
அணை புரண்டோடி
அந்நிய தேசங்களில்
அலையாடிச் செல்லும்

ஒரு ஆற்றில் படகுவிட்டு
உன் முதலாளி ஏறி
சுவிட்சர்லாந்து வங்கிக்கு
சுகமாகப் போகிறான்.

உன் மரத்துப் பழங்களெல்லாம்
ஓசியிலே விற்பனைகள்
உன் மரத்துப் பறவைக்கு
உலகெங்கும் வேடுவர்கள்

வேர்வை ஆற்றை
உன் வீட்டிற்குத் திருப்பு
படகைப் பறி
அதில் பதமாய் உட்கார்

உன் மரத்தைக் காக்க
உன் தோழனைத் துணைக்கழை
அவன்மரத்தைக் காக்க
நீ அவசரமாய் ஓடு.

கைகோர்த்து வளையமிடு
கால் சேர்த்துப் பாதைவகு
திசைகளை இழுத்து
உன் விரல்களில் அடக்கு

1987 – மேதின மலரில்

இரண்டு பெட்டிகள்

பத்தாண்டுக் காலம்
பதவியிலிருந்தவர்
சின்னப் பதவியல்ல
முதல்வர் பதவியது.

பதவி முடிந்ததும்
பங்களாப் படிகளில்
இரண்டு பெட்டிகளை
இரண்டு கைகளில்
இடுக்கிக் கொண்டு
இறங்கி வருகிறார்

ஒரு பெட்டியில்
அவர் துணிகள்
மறு பெட்டியில்
அவரை உருவாக்கிய
உயர்ந்த புத்தகங்கள்

அவருக்குச் சொந்தமாய்
ஒரு வீடில்லை
ஒரு அடி நிலமுமில்லை
உயிலெழுதி வைக்க
ஒன்றுமேயில்லை.

*

ஓராயிரம் தோழர்கள்
ஓடிவந்தழைக்கிறார்
எங்கள் வீட்டிற்கு
வாருங்கள்
இறுதிவரை இருக்கலாம்

எல்லோரையும்
அணைத்துக் கொண்டு
இன்சொல்லில்
சொல்கிறார்
என்னால் உங்களுக்கு
எந்தச் சிரமமும் வேண்டாம்
என்னை ஆளாக்கிய இயக்கம்
அதோ
யானை பலத்துடன் நிற்கிறது.
அது எனக்கு ஒரு
அறை கண்டிப்பாய்த் தரும்
பத்தாண்டு முதல்வராய்ப்
பணி புரிந்த காலத்தில்
நானே என்
துணிகளைத் துவைத்தேன்
நானே என்
உணவைச் சமைத்தேன்
சாகும் வரை
என் வாழ்வு
அப்படியே தொடரும்

✻

ஒரு ஏழைக்காகும்
செலவு தான்
எனக்கு ஆகும்
இயக்கமும் மக்களும்
எனக்கிதைத் தருவார்கள்.

என் வாழ்க்கை
என் மக்களின்
வாழ்க்கை போல
என் தத்துவம்
அவர்கள் மொழி
இரண்டு பெட்டிகளோடு
அந்த முதியவர்
சாலையில் நடந்து
சரித்திரம் எழுதினார்

அவர் கால் தூசுக்கு
என் கவிதைகள் சமர்ப்பணம்

அவரைச் சாலையில் போட்டு
நெஞ்சில் மிதித்து
லத்தியாலடித்த
செய்தியறிந்து
என் கவிதை
மூர்க்கமாகிறது

அவரை மிதித்தவர்கள்
நன்மைகளை
மிதித்தார்கள்.

❋

அவரை அடித்தவர்கள்
பாரத மாதாவை
அடித்தார்கள்.

*

ஒமர் முக்தார்களே!

உலக மக்களே
உங்களுக்கிது சவால்.

தம்பதியாய்
தாய் பிள்ளையாய்
காதலராய் தோழராய்
உறவுகளின் வேர்களில்
உலகெங்கும் பூத்த
உன்னத மானிடமே
உனக்கிது சவால்.

பியானோக்களை
புல்லாங்குழல்களை
இவைகளினுமினிய
மழலைகளை
இளைஞர்களை
யுவதிகளை
வயோதிகர்களை
பச்சை மரங்களை
படர்ந்த கொடிகளை
பவளப் பூக்களை
பழுத்த கனிகளை
உளுத்த ஆளொருவன்
கொளுத்திக் கொண்டிருக்கிறான்.

❋

உலகத்து மக்களே
உங்களுக்கிது சவால்.

ஆலைகள் கட்டி
சாலைகள் வைத்து
உலகின்
ஒவ்வொரு அடிக்கும்
வனப்பைத் தந்து
வளத்தைப் பரப்பிய
மானிடமே

உன் முகத்தில்
எச்சிலைத் துப்பி
உன் முதுகில்
தோட்டாக்கள் பதித்து
ஒருவன் ஓடுகிறான்
உலகத்து மக்களே
உங்களுக்கிது சவால்.

அவன் வைத்த
தீ
அவன் விதைத்த
குண்டு
லிபியாவிலல்ல
உலகத்தின் கூரையில்
ஒவ்வொரு வீட்டின்
வாசலில்

✻

ஒவ்வொரு மனிதனின்
இதயத்தில்.

நாடுகளென்ற
நந்தவனங்களில்
ஓடி விளையாடும்
மனிதர்களே!

தேடிப் பார்த்தால்
உங்கள்
ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும்
ஒரு
ஓமர் முக்தார் உண்டு.

உங்கள்
பாரம்பர்யச் சொத்தாய்
வரலாற்றில் நீங்கள்
தங்கத்தைச் சொல்லவில்லை
வைரத்தை சொல்லவில்லை
உங்கள் தேசத்து
ஓமர் முக்தார்களையே
ஓங்கிச் சொல்கிறீர்கள்.
உங்கள் ரத்தத்தைப்
பழுக்கவும்
சிவக்கவும் வைத்தவர்கள்
அவர்களே

ஆதிகாலம்முதல்
அண்மைக் காலம் வரை

அரக்கர்களின்
அந்திமக் காலம்
அருமையாகவோ
பெருமையாகவோ
அமைந்ததில்லை

எல்லாம் அரக்கர்களுக்கும்
எதிரில்
குல்லாப் போட்டோ
குல்லா வின்றியோ
ஒரு
ஓமர் முக்தார்
நின்றான்
வென்றான்.
இந்தப் பூமிக்கு
அவர்கள்
போலீஸ்காரர்களல்ல.
தாக்கவும்
காக்கவும் என்று
பேய்களை யாரும்
பூமியில் நியமிக்கவில்லை.

நாடு நாடாய்க்
கொள்ளை யடித்து
நாடு நாடாய்க்
கொலை செய்து
நாடு நாடாய்க்

குழம்ப விட்ட
பாதகர்கள் யாரும்
போலீஸ் வேடமிட
பூமி ஒன்றும்
அற்ப மேடையில்லை.

எழுங்கள்
ஓமர் முக்தார்களே
எழுங்கள்
அரக்கர்கள் வாங்கிய
அணி வகுப்பு
மரியாதையை
அமெரிக்க சோதாவுக்கும்
இங்கிலாந்து மாதாவுக்கும்
அள்ளி அள்ளிக் கொடுக்க
எழுங்கள்!
ஓமர் முக்தார்களே!
எழுங்கள்!

86ல் அமெரிக்கா
லிபியாவின் மீது குண்டு
போட்ட மறுநாள்
எழுதியது.

✽

இது யார் விளையாட்டு

ஒலிம்பிக்ஸ் விளையாட்டைவிட
உன்னத விளையாட்டுஒன்றுண்டு
ஸ்வீடனில் அடிக்கும் பந்து
ஸ்வீட்சர்லாந்தில் போய் விழும்.

இது ஒரு வித்தியாசமான
விளையாட்டென்பதால்
பரிசு வழங்குதல்
பகிரங்கமாக நடைபெறாது

ஜெயித்த ஆள் யாரென்று
சிலருக்குத்தான் தெரியும்
பரிசு என்ன வென்று
பங்கு பிரித்தவர்களுக்கு
மட்டும் தான் தெரியும்

இவ்வளவு பெரிய விளையாட்டில்
இந்தியனை ஜெயிக்க
இகலோகம் பரலோகம்
எங்கும் ஆளில்லை.

இந்தியாவிற்குத் தங்கப்பதக்கம்
இல்லையென்று ஏன்
இந்தக் குதி குதிக்கிறார்கள்

*

யாரோ ஒரு ஆள் ஓடி
பாரே நின்று பார்க்க
அவன் கழுத்தில் விழும்
தங்கப் பதக்கத்தில்
தலைவர்க்குப் பங்குண்டா?

தனக்கு வளையாத
தனக்கு விளையாத
ஆட்டம் எதையும்
அந்தத் தலைவர்கள்
விளையாட மாட்டார்கள்
விளையாட்டா என்ன!

சியோலில் நடந்தது பற்றி
நம் தலைவர்கள்
சிந்தித்து முடித்து விட்டார்கள்

ஒலிம்பிக் சட்டத்தில்
இந்தியாவிற் கென்று
சில சட்டத்திருத்தங்கள்
அவசர மசோதாக்கள்
அவசியம் வரவேண்டும்

இந்தியன் யார் ஓடி
ஜெயித்தாலும்
பதக்கம் பெறுவது
பதவியிலுள்ளவரே

ஜெயித்த ஆணோ பெண்ணோ
மைதான மத்தியில்
மந்திரி காலில் விழுந்து
மரியாதை பெற வேண்டும்

ஒவ்வொரு விளையாட்டையும்
ஒலிம்பிக் மைதானத்திலேயே
வைக்க அவசியமில்லை
சிலவற்றைச்
சட்ட மன்றத்திலேயே
நடத்தலாம்

மைக் எறிதல்
டேபிள்- வெயிட் எறிதல்
மற்போர்
விற் போர்
கற்போர்- இப்படி
வேட்டியோடு தான் நின்று
விளையாட வேண்டுமென்றில்லை
வேறு மாதிரியும் நிற்க
விதம் விதமாய்
விதி வேண்டும்.

புதுப் புதுமாதிரி
போட்டிகள் வேண்டும்
நாமப் போட்டி ஒன்றை
நடத்தத் தயாரா?
எண்பது கோடி மக்களும்

❊

உறங்கி எழுகையில்
ஓசைப்படாமல் இது
போடப்பட வேண்டும்.
நாமம் போடக்
குழைத்துக் குழைத்துச்
சிவந்த கரத்தை —நாங்கள்
கொடுத்துக் கொடுத்துச்
சிவந்த கரமென்போம்

பூச்சுற்றும் போட்டி உண்டா
இதையெல்லாம் இன்று நாங்கள்
நூதனமாய்ச் செய்கிறோம்.
ஒவ்வொரு முறையும்
பூப்பறித்து வந்து
காதில் சுற்றிவிட
நேரமாகிறது
தவிரவும் ஓயாமல் பறிப்பதால்
நந்தவனங்கள் நாடு முழுதும்
மூளிகளாய்ப் போயின
அதனால்
ஒவ்வொருத்தன் காதிலும்
மண்ணடைத்துச் செடி நட்டுப்
பூப் பூக்க வைத்த தேசமிது.
நூற்றறுபது கோடிக் காதுகளும்
இன்று
தொங்கும் பூந்தோட்டங்கள்

தீவைத்து விளையாடும் ஆட்டம்

என்ற பேர் பெற்ற ஆட்டம் பற்றி
உலகத்து மக்களே
உங்களுக்குத் தெரியுமா?

பிணத்தோடு
பெண்ணையும் போட்டு எரிப்பது
எரிப்பதைப் பார்க்க-
அந்தப் பெண்
துடிப்பதைப் பார்க்க
ஏராளக் கூட்டம்
இந்த விளையாட்டெல்லாம்
இல்லை உங்கள் நாட்டிலென்று
தங்கப் பதக்கம் பெற்ற
நாடுகளே
தலைகுனிந்து நில்லுங்கள்.
எல்லா விளையாட்டுகளிலும்
உயர்ந்த விளையாட்டுகளிலும்
உயர்ந்த விளையாட்டு ஒன்று
எங்கள் தேசத்திலுண்டு

இது ஜாதி விளையாட்டு
காலங் காலமாய்
கிராமங் கிராமமாய்
நாங்கள் இதைக்
கருத்தோடு ஆடுவோம்

சூடான விளையாட்டிது
குடிசைகள் கொழுந்து விட்டெரிய

❋

குப்பல் கும்பலாய்
மரங்களை வெட்டி
மாதரை வெட்டிச்
சிறு குழந்தையை வெட்டிக்
குதூகலிக்கும் ஆட்டம்
ஓடி ஜெயித்து
உலகக் கோப்பை
வாங்குவதெல்லாம்
உண்மையான விளையாட்டா?
சமுதாயப் பயனோடு
எங்கள் விளையாட்டுகள்
சார்ந்து வருகின்றன.

இன்னொரு போட்டி
நடத்தினாலும்
இந்தியாதான் ஜெயிக்கும்
துரிதகதியில்
தூக்கி எறியும் போட்டி.

மத்திய அமைச்சரை
மாநிலத்திற்கெறிந்து
மறுபடி வேகமாய்
மத்தியில் பிடித்து
வந்த ஆளை வடிவம் மாற்றி
இந்தா பிடி இவர்
இனிமேல் கவர்னர்
என்றொரு ஆட்டம்

எந்த நாட்டிற்கும் நமக்கதில்
எதிர்வரக் கூறில்லை.

எங்கள் கொள்கை
சோசலிசக் கொள்கை

❋

தங்கப் பதக்க விஷயத்தில்
நாங்கள் ஒரு
தரமான கொள்கையோடு
நிற்கிறோம்.
இருக்கிற பதக்கங்கள்
இரு நூறென்றால்
யாருக்கு எத்தனையென்று
எல்லா நாடுகளும்
கூடிப் பேசிக்
கூறு போடவேண்டும்.

ஓடிக் குதிக்கிற ஆள்களா
இதைத் தீர்மானிப்பது?
ஒவ்வொரு நாட்டுப்
பிரதமரும்
தீர்மானிக்கவேண்டும்.
இந்தியாவில் நாங்கள்
அப்படி எத்தனை
பிரச்சினைகளைப்
பேசித்தீர்த்திருக்கிறோம்

பஞ்சாப் விவகாரம்
பாபர் மசூதிப் பிரச்சினை
தெலுங்கு கங்காத் திட்டம்
தெளியாத கங்காத் திட்டம்
வன்னியர் பிரச்சினை
அஸ்ஸாமில்
அன்னியர் பிரச்சினை
இப்படி எத்தனையோ?

ஆனால் பாருங்கள்
ரஷ்யாவும் சீனாவும்
ஜெர்மனியும் செக்நாடும்

சோசலிச நாடுகளாம்
தங்கப் பதக்கங்களைத்
தாங்களே அள்ளிச்
சென்ற நாடுகள்
சோசலிச நாடுகளா?

சரி.
எத்தனை விளையாட்டுகள்
சொன்னேன்
ஆட்டம் போட இவர்களுக்கு
ஆதர்சம் எது?

அரசர்கள்
ஆண்டவர்களுக்குச் சமம்.
''இறைவன்''
இந்தத் தேசம் பூராவிலும்
விளையாடாத விளையாட்டா?
அதனால்
என்ன நடந்தாலும்
''எல்லாம் அவன்
திருவிளையாடல்'
என்று சொல்லி
இறும்பூதெய்துகிறோம்.

இந்த விளையாட்டுகள்
இன்னும் நடக்க
என்ன காரணம்?

மகாத்மா மக்களுக்குக்
காட்டிய வழி ஒன்றுண்டு.
அவர்
மூன்று பொம்மைகளை
இந்திய மக்களுக்கு

இதோபதேசம் செய்ய
அனுப்பி வைத்தார்
மூன்றும் குரங்குகள்.

கண்முன்னே நடக்கும்
தீமைகளின் நடுவில்
கண்பொத்திக்

கொண்டதுஒன்று
காது பொத்தி
அமர்ந்தது ஒன்று.
மீதியுள்ள வாயும்
கதறியழவில்லை
கண்டிக்க எழ வில்லை.
தீயவை நடக்கையில்
திருவிளையாடல் பெருகுகையில்
மக்களுக்குக் காட்டிய
வழி இதுதான்

நாம்
நான்கு பொம்மைகள்
தருவோம்

ஒன்று தீயதைப் பார்க்கும்
கண்கள் தீயாய்ச் சிவக்கும்.
ஒன்று தீயதைக் கேட்கும்
காது சீறிப் புடைக்கும்
தீயதைக் கண்டித்து ஒன்று
தீவிரமாய்ப் பேசும்
நான்காவது பொம்மை
தீயதைப் பிடிக்கும்
—பொசுக்கும்.

ஆசிரியத் தியாகிகளே

உங்கள் மாணவர்கள்
தங்களுக்குள்
க்ளாஸ் மேட்கள்

நீங்கள் சந்திக்கும்
அநேக நண்பர்கள்
இன்று உங்கள் பழைய
ஜெயில் மேட்கள்

அந்தச் சமயத்தில்
புலியின் பார்வைக்கு
மான்களின் கண்ணீர்
தெரியவில்லை
மாமிச வாசனைதான்
தெரிந்தது.

பாடங்கள் முழுதும்
பட்டிகளில் அடைக்கப்பட்டன.
ஓடங்களுக்கு
ஓட்டை போட்டார்கள்.

அரசியல் சட்டத்தின்
அடிப்படை உரிமைகள்
ஆட்சியாளர்களின்
வேஷ்டிக்கும்

❋

நாற்காலிக்கும் இடையில்
வெட்கமின்றி நசுங்கின.

சிறைக்கம்பிகளின் பின்னால்
செம்பு திருடியவனோடு
சிலை திருடியவனோடு
கொலை புரிந்தவனோடு
கொள்ளையடித்தவனோடு
அல்லும் பகலும்
அறிவை
அள்ளிக் கொடுத்த
வள்ளல்களும் நின்றீர்கள்

எந்தக்கை
எழுத்தறிவித்ததோ
அந்தக்கை
பட்டைச் சோற்றுக்குத்
தட்டை நீட்டியது
ஒரு ஆபாசமான கலாச்சாரம்
அரங்கேறியது அப்போது.

நீங்கள் சத்தம் போடுவதை
நிறுத்திவிட்டு
ஒரு யுத்தம் நடத்தத்
துவங்கிய போது
ஆட்சிச் சக்கரத்தின்
ஆரக்கால்களில்
அடிவிழத் தொடங்கியது
நீங்கள் அது வரை
கற்ற பாடங்களையே
கற்றுக் கொடுத்தீர்கள்
பெற்ற அனுபவங்களை

*

இப்போது
பேசப் போகிறீர்கள்
உள்ளே
குடிக்க நீரின்றி
சுவாசிக்கக் காற்றின்றி
இதை விசாரிக்க அரசின்றி
உங்களில் சிலர்
மரணமடைந்தார்கள்

இந்தப் போரில்
கலக்கா விட்டால்
அவர்கள் இன்னும்
உயிரோடிருப்பார்கள்
மனைவியோடு பேசி
மக்களோடு விளையாடி
இந்த உலகில்
இன்னும் பூத்துக்கொண்டிருக்கும்
பூக்களை ரசித்து
இன்னும் எழும்பும்
கட்டிடங்கள் பார்த்து
இன்னும் மாறும்
அரசியல் பேசி
நம்மோடு டீக்கடை வந்து
பஸ்ஸ்டாண்டில் பேசி
கடலைக்காய் உடைத்து
வாழ்ந்திருப்பார்கள்

போர்க்களத்தில் ஒப்பாரி இல்லை
சரிதான்
நான் இந்த உயிர்களைத்
தொட்டியிலிட்டு
முளைப்பாரி வைக்கிறேன்

❊

இந்த உயிர்களைப் பறித்த
பாவத்திற்கு
இந்த உலகம் உள்ளவரை
அவர்கள்
பதில் சொல்லியாக வேண்டும்.

இனி
பாடநூலில்
இதுவும் ஒரு முக்கிய பாடம்
மரணத்தைத் தொட்ட
இனிய தோழர்களே
உங்கள் கல்லறைகளின் கீழே
உங்கள் உடல்கள் இல்லை
ஒரு அராஜகம் உண்டு
உங்கள் கனவுகளை
இப்போது நாங்கள்
சுமக்கிறோம்.
இந்த நெடிய பாதையில்
நம்பிக்கையோடு
போராடுகிறோம்.
எங்கள் அருமைத்
தோழர்களே
இலக்கை அடைந்து விட்டால்
உங்கள் கல்லறைகளுக்கு
மறுபடியும் வருவோம்
ஒரு சொட்டுக் கண்ணீரோடும்
ஒரு கொத்துப் பூவோடும்
வருவோம்.

உங்களையும் வணங்கித்தான்
ஒரு புதிய இந்தியாவை
உருவாக்க
அடுத்த அடிவைப்போம்

⁂

இலக்கண வரம்பிற்குள் நின்று, மிகக்கறாரான முறையில் ஒலி நயத்தைத் தரவேண்டும் என்று இல்லை. ஒரு பொதுவான ஓசை நயத்தை ஊட்ட முடிந்தால் அது புதுக்கவிதைக்கு ஒரு புது வலிவு கூட்டத்தான் செய்யும். படிக்கும் தோறும் மட்டுமல்ல, நினைக்கும் தோறும் கவிஇன்பம் கிடைக்கும்.

கவிஞர் கந்தர்வனின் கவிதைகள் இதற்கு அருமையான உதார ணங்கள்.

கந்தர்வனின் கவிதைகளில் நீங் கள் இந்த தேசத்தைக் காண லாம். அவரின் உள்ளத்தை உண ரலாம். சமூக மாற்றத்திற்காக அது துடிப்பதைக் கேட்கலாம். பிரச்னை–கவிதைகளில், பிரச்னை தான் இருக்கும். கவிதை இருக் காது எனும் வாதம் பொய்ப்பித் துப் போவதையும் பார்க்கலாம். உணர்ச்சி, ஓசை, கருத்து அனைத் தும் இணைந்து நிற்கும் இலக்கிய அற்புதத்தை நுகரலாம்.

இரா. கதிரேசன்

பொதுச் செயலாளர்
தமிழ்நாடு முற்போக்கு
எழுத்தாளர் சங்கம்